

Vulkanens lava sprudler stadig, mens de glødende damp- og askeskyer farer til vejrs.

Bjergtaget

For mange rejsende i Guatemala er det et must at bestige vulkanen Acatenango. For de fleste er turen op dog ikke helt uden udfordringer, men det er anstrengelserne værd.

AF SIGNE STOUMANN FOSGRAU, TEKST OG FOTO
REJSER@WUNDERKIND.DK

Vi får at vide, at der ikke er langt til campen, mens vi kæmper os op ad den stejle sandende sti. Sveden løber ned af min pande og ryg, og prustende får jeg fremstammet et »How many times have you done the Acatenango trek?« til vores guide. Den lille guatemalanske mand kigger på mig med et smil og svarer uden det mindste tegn på åndedrætsnød: »For a little bit more than 1.000 times.« Av. Ordene sætter tingene i perspektiv, og jeg bider smerten i mig igennem det sidste stykke af vulkanen Acatenango.

Guatemalas to bjergkæder Sierra Madre og Sierra de los Cuchumantes består af en række vulkaner, og der er derfor rig mulighed for at bestige de inaktive vulkaner rundt omkring i det mellemamerikanske land.

Den 3.976 meter høje vulkan, Acatenango, er en af de mest populære vulkaner at vandre på i Guatemala. Dog er turen ikke ligefrem let. Det er ikke længden, men den 1.300 meters opstigning undervejs, som giver folk problemer. Syv timers konstant opadgående vandring fører til Guatemalas tredje højeste punkt med en betagende udsigt over Antigua, bjerglandskabet og den aktive nabovulkan, El Fuego.

Rygter om supermåne
Som rejsende i Guatemala bliver man konstant overrumplet med gode råd fra andre rejsende – især om at tage til vulkanen Acatenango. Før vi ved af det og uden at have tjekket vores Guatemala-guidebog ud, sidder min rejsemakker og jeg på vej dertil i en minibus med hvinende bremses, som fører os gennem det kuperede landskab.

Vi har valgt at stole på alle de gode råd om at tage op til vulkanen. At nå den berømmede udsigt over Antigua, bjergene og ikke mindst den aktive vulkan El Fuego er målet – at undgå at blive dårlige undervejs på grund af stigningen bliver muligvis udfordringen.

Med os har vi kun små vandretasker med det nødvendige overlevelsesgrej: toiletpapir, vand, varmt tøj, mad og højdesygepiller. Vi kommer tættere og tættere på skyerne, på tryk i ørene og på kulden. En belgisk fyr fra vores vandrehold sidder og tripper i spænding. Han fortæller holdet, at der er gode chancer for at overvære fænomenet 'supermoon' i nat.

Da vi stiger ud af bussen, bliver vi modtaget af en guatemalansk 'bjergfamilie', som står klar med snacks og vandrestave til de uforberedte. Det er koldt og skyet, hvilket bliver til vores fordel, når vi skal vandre opad. »Cinco pesos amigo, you will need it!« råber mændene i den lille biks, selvom de fleste takker pænt nej. »Som om vi får brug for vandrestave,« lyder det fra en pige fra holdet.

Sand og sved
»Vamos,« kalder vores guide. Vandringen starter ud lige på og hårdt med løs, sandet jord og en hård konstant stigning. Den sandede jord får vandreskoene til at glide en lille smule tilbage for hvert skridt, og små 25 meter føles som evigheder. Allerede efter ti minutter bliver holdet nødt til at stoppe op for en stund. Nogle

Fortsættes på side 16

Fortsat fra side 15

Udsigt over teltlejren, som vi skal sove i. Foto: Amanda Rønde Storck

Tågen kommer ligeså stille snigende, hvilket guiden fortæller er normalt i de 3-4000 meters høje bjerge.

klamrer sig til vandflasker, mens andre nyder udsigten over de smukke Guatemalanske bjerge. Udsigten over vulkanen El Fuego ligger stadig langt ude i fremtiden. »Jeg er glad for, at der er pause,« pruster min danske medvandrer.

Vores guide kalder os sammen igen, og der vandres viljefast videre, alt imens naturen forandrer sig til tæt skov med mosbeklædte træer og grantræer. De overskudsagtige på vandreholdet puster liv i de trætte med vandresange og dårlige jokes. Efter endnu en times vandring holder vi pause midt i et jungleagtigt

Vulkanen El Fuego er 3835 meter høj, og er Guatemalas mest aktive vulkan.

landskab for at spise vores medbragte frokost. To bjerghunde lister rundt omkring alle turisterne og sender deres bedste hundeøjne. De har regnet den ud, og flere turister bryder ud i et 'aww', mens de giver hundene deres rester.

Da vi begynder at gå igen, følger de to hunde med os, og bliver sammen med guiden vores vejvisere. Stigningen fører os ind i et elveragtigt landskab med skyerne i øjenhøjde. Jeg kan knap nok se de andre fra holdet, som befinder sig 20 meter foran os. Der må holdes pause hver 100 meter i det sidste stykkes hårde stigning, og det bliver for meget for to piger fra holdet, som tager resten af turen på hesteryg. »Måske havde vandrestavene ikke været en helt dårlig idé,« lyder det fra den ene.

Rejseinfo:
Acatenango

BEDSTE REJSE-TIDSPUNKT:
Det bedste tidspunkt at bestige vulkanen er i vintermånederne december-februar. Vulkanen kan besøges det meste året, dog anbefales det ikke i juni-august, da der falder meget regn i disse måneder.

Enorme udbrud
Pludselig høres en voksende buldren som mest af alt minder om Vesterhavet eller lyden af noget, der er ved at kollapse. En lille snert af frygt strejfer mig. Der forekommer forholdsvis

Fortsættes på side 18

Foto: Ida Marie Klemensen Thomsen/Sebastian Bugge Loeschcke

Selv en rutineret bjerghund kan få brug for et lille hvil engang i mellem.

Fortsat fra side 16

ofte jordskælv i Guatemala, og jeg har bestemt ikke lyst til at være på toppen af en vulkan, hvis lyden er starten på et jordskælv. Lyden bliver voldsommere for hvert skridt.

Guiden kalder holdet sammen: »Everybody, listen: This is the sound of the vulcano.« Der vandres med raske skridt, og inden længe er vulkanen lige for øjnene af os. Alle står fuldstændigt betagede.

Lyden af den levende lava, synet af det vilde landskab og følelsen af den friske luft og solens stråler i hovedet. Vi står på toppen af enhver vandres paradys. Ved siden af os er teltlejren, hvor vi skal overnatte. Hvis man kniber øjnene sammen, kan man se, hvordan vulkanens top sprutter med rødglødende lava. Efterhånden som mørket falder på, forsvinder varmen og guiden Hulando tænder bål og laver varm kakao. »Drink this, instead, it will keep you warm,« lyder det fra en af de belgiske drenge, som sender en lommelærke med guatemalansk sprut på runde om bålet.

Alt imens har vulkanens udbrud udviklet sig til enorme lavaudbrud. ’Supermoonens’ rødglødende farve lyser op over landskabet, og belyser det tykke tæppe af skyer, som langsomt trækker sig hen over byen Antigua. Udsigten over vulkanen er ud over alle forventninger. Skræmmende og fascinerende på samme tid. »Wow,« lyder det fra et hold vandre-re, som alle er i fuld færd med at for-evige momentet på deres iPhones. Rødglødende lava skyder op i luften og flyder langsomt ned ad vulkanens sider.

Næste morgen ser vi solen stå op, imens vulkanen sprøjter mere end 100 meter op i luften. Som solen kommer længere op på himlen, bliver vulkanens lavaudbrud mindre og erstattet af en enorm askesky, som bevæger sig ned over byen. Turen ned tager det halve af turen op, og inden for tre timer er vi derfor tilbage, hvor vi begyndte hos den guatemalanske bjergfamilie. Familien serverer os straks traditionel Guatemalansk morgenmad bestående af æg, bøn-nemos, tortillas og kaffe. Vores guide, Hulando fortæller, at vulkanen ikke havde været så aktiv i 10 år, som den var på vores aften. Det var bestemt ikke en dårlig idé at lytte på de gode råd om at bestige Acatenango.

Endelig er den klare blå himmel og vulkanen El Fuego kommet til syne!

